

Bruksela, dnia 19 lipca 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 38/2009

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO Strasburg, 14-16.07.2009

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w dniach 14-16 lipca br. w Strasburgu, omawiane były następujące tematy i poczyniono następujące ustalenia:

1. INSTYTUCJE - Jerzy Buzek przewodniczącym Parlamentu Europejskiego!!!

Profesor Jerzy Buzek został nowym przewodniczącym Parlamentu Europejskiego. To historyczny wybór nie tylko dlatego, że Polak staje na czele Parlamentu Europejskiego, ale także dlatego, że po raz pierwszy przedstawiciel jednego z nowych krajów członkowskich pokieruje jedną z najważniejszych instytucji europejskich.

- **Prezentacja kandydatury**

Prezentując swoją kandydaturę **Jerzy Buzek** zaczął od przypomnienia, że swoją działalność polityczną zaczął od Solidarności w 1980 r. i odtąd zawsze walczył o prawa człowieka. Parlamentarzyści nagrodzili go za to brawami. Następnie Polak wymienił sprawy, którymi zajmował się w poprzedniej kadencji PE - nowe technologie, bezpieczeństwo energetyczne, zmiany klimatyczne, Partnerstwo Wschodnie. „Tak się złożyło, że to priorytety dla naszej kadencji”, dodał Buzek. „Tkwimy w kryzysie i nasi obywatele oczekują, że się z tymi problemami uporamy. Temu wszystkiemu możemy zaradzić tylko wtedy, jeśli będziemy mieli przyjęty Traktat z Lizbony - to nas uczyni sprawnymi, umożliwi działania na arenie międzynarodowej”, oznajmił Buzek. Ważnym zadaniem dla byłego polskiego premiera będzie też usprawnienie działalności Parlamentu. „Najważniejszy problem do rozwiązania to kryzys zaufania do nas obywateli”, mówił Buzek. „Zróbmy wszystko, żeby to się zmieniło”, zakończył.

Jedyną rywalką była szwedzka eurodeputowana **Eva-Britt Svensson**, zgłoszona przez liczącą zaledwie 35 posłów frakcję komunistów i radykalnej lewicy.

- **„Przejdźmy do pracy”**

Przed wystąpieniem Jerzego Buzka i Ewy-Britt Svensson głos zabrał ustępujący przewodniczący **Hans-Gert Poettering**.

„UE opiera się na wartościach: godności, demokracji, rządach prawa, prawach człowieka, prawie do pokoju - to jest podstawa naszego działania. Dzięki solidarności jesteśmy zjednoczeni. Proszę koleżanki i kolegów, byśmy działali, szanując innych. Przejdźmy więc do pracy”, mówił przewodniczący Poettering, otwierając obrady PE.

Inauguracyjna sesja rozpoczęła się od wysłuchania przez eurodeputowanych na stojąco hymnu UE – „Ody do Radości”.

- **Tajne głosowanie**

Zgodnie z regulaminem PE, aby być wybranym, Buzek musiał uzyskać większość bezwzględną głosujących, czyli 50 proc. plus jeden głos. Głosowanie było tajne, za pomocą kart do głosowania, które eurodeputowani po kolei wrzucali do urny

Eurodeputowanych jest 736. Nad prawidłowym przebiegiem głosowania czuwało ośmiu wybranych losowo deputowanych.

- **Wybór niemal pewny**

Zgodnie z porozumieniem technicznym między dwiema największymi frakcjami w Parlamencie Europejskim: socjalistami i chadekami, Jerzy Buzek będzie kierować PE przez pierwsze dwa i pół roku, a następnie na drugą połowę kadencji PE pałeczkę przejmie socjalista - Martin Schulz.

Dlatego w głosowaniu socjaliści nie wystawili swojego kandydata i zagłosowali za

Jerzym Buzkiem. Za dwa i pół roku chadecy zrewanżują się poparciem Martina Schulza.

Jerzego Buzka popierało aż pięć największych frakcji politycznych w PE. Jest to oczywiście macierzysta, chadecka grupa Buzka, a także europejscy socjaliści, liberałowie, Zieloni oraz konserwatyści i reformatorzy. Zasiadający w tych frakcjach eurodeputowani razem stanowią prawie 90 proc. 736 członków PE.

- **Głosowanie**

Jerzy Buzek, wysunięty na stanowisko przewodniczącego PE przez największą frakcję parlamentarną - grupę Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańskich Demokratów), został wybrany w pierwszej turze i uzyskał w tajnym głosowaniu 555 głosów.

W głosowaniu oddano 713 głosów, w tym 644 ważnych. 555 głosów oddanych na Jerzego Buzka stanowi 86,2 % wszystkich ważnie oddanych głosów. Większość bezwzględna wynosiła 323 głosy. Druga kandydatka zgłoszona na przewodniczącą PE, **Eva Britt Svensson** (GUE/NGL, Szwecja), uzyskała 89 głosów. Jerzy Buzek zastąpił pełniącego tę funkcję od 2007 roku niemieckiego deputowanego z tej samej grupy politycznej **Hansa-Gerta Pötteringa**.

W przemówieniu inauguracyjnym Jerzy Buzek podziękował wszystkim posłom za wybór oraz za poparcie, jakie uzyskał od kandydatów, którzy wycofali się z kandydowania na szefa PE - Mario Mauro i Grahama Watsona. „To wielki gest, który wzmacnia wspólność naszej izby” - powiedział Jerzy Buzek.

„Wiem jak ważne są dla Ciebie prawa człowieka” - powiedział przewodniczący PE zwracając się do Mario Mauro - W mojej Ojczyźnie zrodziła się Solidarność, wielki ruch na rzecz praw człowieka, który był możliwy dzięki lekcji Jana Pawła II. To dla mnie też będzie priorytet”.

„Mówiłeś o konieczności zmian w Parlamencie Europejskim, aby go usprawnić” - przewodniczący Buzek, zwrócił się do Grahama Watsona - „O konieczności włączenia w projekt europejski obywatele naszych krajów, coraz bardziej obojętnych. Postaram się abyśmy razem zrobili wszystko by to zmienić”.

Na początku wystąpienia Jerzy Buzek nawiązał do rocznicy rewolucji francuskiej. „Dzisiaj jest 14 lipca, święto narodowe naszych Koleżanek i Kolegów z Francji, 220 lat po rewolucji. Jej przesłaniem były trzy słowa “Wolność, Równość, Braterstwo”. Każde z nich brzmi silnie i pewnie w dzisiejszej Unii Europejskiej”.

„To wielki dzień, przede wszystkim w wymiarze symbolicznym. Przedstawiciel kraju Europy Środkowowschodniej dostaje z woli eurodeputowanych, tę wielką odpowiedzialność. Kiedyś, przed laty, marzyłem, aby być posłem na Sejm, gdy Polska odzyska wolność. Dzisiaj obejmuję funkcję Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, o której kiedyś, w moim kraju, nie śmiałybym nawet marzyć. Tak zmienia się nasza Europa” - kontynuował przewodniczący Buzek. „Ten wybór traktuję, jako znak dla naszych krajów - Estonii, Łotwy, Litwy, Polski, Czech, Słowacji, Węgier, Słowenii, Rumunii i Bułgarii. Traktuję też, jako wyraz hołdu dla

milionów obywateli naszych krajów, którzy nie poddali się złowrogiemu systemowi. Czuję się reprezentantem wszystkich tych krajów”.

„Dwadzieścia lat temu, latem 1989 roku, Solidarność wygrała bój o wolną, demokratyczną Polskę, co dało początek Jesieni Ludów w Europie i zburzeniu muru berlińskiego. Kiedyś my po jednej stronie żelaznej kurtyny walczyliśmy o wolność i demokrację. Wy po drugiej stronie pomagaliście nam działaniami politycznymi i małymi, ale jak ważnymi gestami, manifestując poparcie, śląc paczki z pomocą. I udało się! Od pięciu lat wspólnie budujemy zjednoczoną Europę. Nie ma “nas” i “was”. Możemy mocno powiedzieć: To jest nasza wspólna Europa” - powiedział przewodniczący.

W dalszej części wystąpienia wspominał o wyzwaniach, jakie stoją przed Unią Europejską i Parlamentem w najbliższej przyszłości wymieniając walkę z kryzysem i bezrobociem, zapobieganie zmianom klimatycznym, zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, silną pozycje UE na arenie międzynarodowej. „Aby to wszystko nam się udało, musimy mieć Traktat Lizboński, bo musimy być w Unii dobrze zorganizowani i sprawni, także w Parlamencie Europejskim”.

„Trzydzieści lat temu, nasz Parlament został po raz pierwszy wybrany w wyborach bezpośrednich. Jego przewodniczącą została kobieta, francuska Simone Veil. Musimy pamiętać, aby kobietom stwarzać warunki by mogły się w pełni realizować w działalności publicznej i zawodowej bez konieczności rezygnowania z macierzyństwa, czy życia rodzinnego” - powiedział przewodniczący i przywołał fragment wystąpienia Simone Veil: „Państwa członkowskie stoją przed trzema wielkimi wyzwaniami: wyzwaniem związanym z pokojem, wyzwaniem wolności i wyzwaniem związanym z dobrobytem. Jasne jest, że można im skutecznie stawić czoła jedynie w wymiarze europejskim. Po 30 latach to są także nasze dzisiejsze wyzwania. Musimy im sprostać” - zakończył przewodniczący Jerzy Buzek.

W ostatnich słowach podziękował odchodzącemu przewodniczącemu Hansowi-Gertowi Pötteringowi za wielki szacunek, jaki uzyskał dla Parlamentu w swojej kadencji oraz za kulturę i klasę w polityce. Jerzy Buzek przekazał Hansowi-Gertowi Pötteringowi figurkę Świętej Barbary - opiekunki górników - wykonaną z jednego kawałka węgla. „To dar dla Ciebie, solidarności z mojego regionu - Śląska”.

Jerzego Buzka poparły największe frakcje polityczne w PE. Porozumienie w sprawie tej kandydatury zostało wypracowane przez dwie grupy polityczne skupiające chrześcijańskich demokratów i socjalistów. Dołączyli do niego liberałowie, których kandydat wycofał się na kilka dni przed głosowaniem. Także grupy Zielonych oraz Europejskich Konserwatystów i Reformatorów zapowiadały jeszcze przed formalnym głosowaniem, że poprą tę kandydaturę.

• Reakcje liderów grup politycznych

Joseph Daul (EPP) powiedział, że po raz pierwszy w Parlamencie Europejskim nie mamy podziału na wschód i zachód Europy. „Tworzymy jedną Europę i jej symbolem jest nasz przewodniczący”.

Martin Schulz (SD) przyznał, że jest to historyczny moment. To, że Polak został przewodniczącym PE, a posłowie ze wschodniej i zachodniej Europy wspólnie zasiadają w Parlamencie dowodzi, że „demokracja może stać się rzeczywistością, jeśli osoby takie jak Pan wdrażają ją w życie”.

Guy Verhofstadt (ALDE) wyraził nadzieję, że nowy przewodniczący będzie w stanie stworzyć bardziej zintegrowaną Unię Europejską. Zaapelował, aby Jerzy Buzek wykorzystał proeuropejską większość, której ma poparcie.

Rebecca Harms (Zieloni/EFA) powiedziała, że to także zaszczyt dla deputowanych, że „otrzymaliśmy Pana jako przewodniczącego. Swoim życiem zasłużył Pan na to, co stało się dzisiaj. Wyraziła nadzieję, że Jerzy Buzek będzie w stanie „stworzyć mosty łączące wschodnią i zachodnią Europę”.

Timothy Kirkhope (ECR) powiedział, że Jerzy Buzek jest osobą, która będzie szanowała i wspierała wolność, w tym wolność patrzenia na reformy i zmiany, jakich potrzebuje UE i Parlament.

Lothar Bisky (GUE/NGL) powiedział, że pełna integracja wschodniej i zachodniej części Europy jeszcze trochę potrwa, ale liczy, że wybór Buzka oznaczać będzie także większy wkład polskiego dziedzictwa kulturowego w europejskiej kulturze.

Nigel Faeage (EFD) przestrzegał, że jeśli „będzie Pan ignorował głos narodów Europy - Francji, Holandii i Irlandii - to zmieni Pan UE w taki związek, z jaki Pan zwalczał”.

• **Biografia Jerzego Buzka**

Opinia publiczna poznała nazwisko prof. Jerzego Buzka, naukowca z Politechniki Śląskiej w Gliwicach, w 1997 r. po zwycięskich dla Akcji Wyborczej "Solidarność" wyborach parlamentarnych. Nieznany szerzej działacz "S" został wówczas desygnowany na Premiera. Choć wielu nie wróżyło mu długiego stażu na tym stanowisku, jako jedyny szef rządu po 1989 r. piastował tę funkcję przez pełną kadencję i pozostaje najdłużej urzędującym premierem w tym okresie.

Jerzy Buzek urodził się w 1940 roku w Śmiłowicach na Śląsku Cieszyńskim. Studiował na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, gdzie w 1963 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera mechanika-energetyka. Po studiach pracował w Instytucie Inżynierii Chemicznej Polskiej Akademii Nauk w Gliwicach, gdzie poznał przyszłą żonę - Ludgardę. Córka państwa Buzków - Agata - jest aktorką.

Od początku lat 80. zajmował się zawodowo ochroną środowiska, a zwłaszcza powietrza. Był m.in. członkiem i sekretarzem naukowym Komitetu Naukowego Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN. Równocześnie z pracą w instytucie wykładał na Politechnice Śląskiej w Gliwicach.

Działał w Solidarności od września 1980 r., był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów "S" i jego przewodniczącym. W stanie wojennym ukrywał się, wraz z kolegami wydawał nielegalny, powielaczowy biuletyn "S". Działał w podziemnych

regionalnych i krajowych władzach "S" pod konspiracyjnym pseudonimem "Karol". Działalność konspiracyjną przerwała w 1987 r. choroba córki. Po 1989 r. Jerzy Buzek powrócił do pracy naukowej. Po 1989 r. przewodniczył także IV, V i VI Zjazdowi "Solidarności".

W lutym 1997 r. został koordynatorem zespołu ekspertów gospodarczych AWS. Opracowany wtedy program stał się jednym z głównych elementów zwycięskiej kampanii wyborczej do parlamentu. W 1997 r. został wybrany posłem na Sejm RP. Jako Premier Rządu RP w 1999 roku wprowadził Polskę do NATO, przygotował kraj do integracji z Unią Europejską (między innymi decentralizacja państwa - wzmocnienie roli samorządów). W 1998 roku rozpoczął negocjacje akcesyjne. Jego rząd wprowadził cztery wielkie reformy: emerytalną, zdrowia, administracji i oświaty.

W styczniu 1999 r. został szefem partii politycznej Ruch Społeczny AWS. Po przegranych wyborach parlamentarnych w 2001 r. wrócił do pracy naukowej, obejmując m.in. funkcję prorektora ds. nauki Akademii Polonijnej w Częstochowie. Jerzy Buzek jest profesorem nauk technicznych i długoletnim wykładowcą uniwersyteckim w Opolu, Gliwicach i Częstochowie, pracownikiem naukowym Instytutu Polskiej Akademii Nauk w Gliwicach. Jest autorem ok. 200 prac naukowych, kilkunastu wdrożeń, 3 patentów z dziedziny ochrony środowiska, energetyki i inżynierii procesowej.

Do wielkiej polityki Buzek powrócił w 2004 roku. Startując z listy PO do europarlamentu uzyskał wówczas rekordową liczbę głosów - 173 389. Był to najlepszy wynik w kraju. Również w tegorocznych wyborach ubiegał się o mandat europosła z listy Platformy, choć nie był jej członkiem. Do PO wstąpił w połowie czerwca 2009 roku, już po wyborach do PE.

W PE pracował w komisjach: Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Przeciwdziałania Zmianom Klimatu. Był m.in. sprawozdawcą 7. Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technologicznego i Wdrożeń Unii Europejskiej.

Jest gorącym zwolennikiem upowszechnienia czystych technologii węglowych. Jego zdaniem węgiel, wykorzystywany przy użyciu nowoczesnych, nieszkodzących środowisku technologii, może być paliwem kluczowym dla bezpieczeństwa energetycznego UE. W 2006 r. został Eurodeputowanym Roku w kategorii badania naukowe i technologie. Nagrodę otrzymał od miesięcznika "The Parliament Magazine".

Jerzy Buzek zawsze podkreślał swoje śląskie korzenie; jako europoseł zabiegał, by Stadion Śląski w Chorzowie został areną sportowych zmagania podczas piłkarskich mistrzostw Europy w 2012 roku. W styczniu tego roku zorganizował w PE w Brukseli imprezę promocyjną Polski, Śląska i Chorzowa - jako miejsca rozgrywek Euro 2012 z udziałem legend polskiego futbolu ze Złotej Jedenastki Kazimierza Górskiego. Ostatecznie UEFA zdecydowała jednak, że mecze mistrzostw nie będą rozgrywane w słynnym „kotle czarownic”.

- **Procedura wyłaniania przewodniczącego**

Zgodnie z regulaminem Parlamentu Europejskiego, kandydatury na przewodniczącego PE zgłaszane są przez grupę polityczną lub co najmniej czterdziestu posłów. Wybór następuje w głosowaniu tajnym poprzez wskazanie kandydata na karcie i wrzucenie jej do urny. Kandydatury mogą być zgłaszane przed każdą turą głosowań. Jeśli po trzech turach głosowań żaden kandydat nie otrzyma bezwzględnej większości oddanych głosów, w czwartej turze kandydują tylko dwaj posłowie, którzy w trzeciej turze otrzymali największą liczbę głosów; w przypadku tej samej liczby głosów za wybranego uznany zostaje kandydat starszy wiekiem.

- **Kompetencje przewodniczącego**

Przewodniczący kieruje całością prac Parlamentu i jego organów oraz posiada pełnię uprawnień do przewodniczenia obradom Parlamentu i zapewnienia ich sprawnego przebiegu.

Przewodniczący reprezentuje PE w kontaktach międzynarodowych, podczas oficjalnych uroczystości, w czynnościach administracyjnych, sądowych i finansowych, na przykład przedstawia stanowisko Parlamentu szefom państw UE przed posiedzeniami Rady Europejskiej oraz sygnuje budżet UE i wszystkie akty prawne przyjęte przez Parlament Europejski i Radę w procedurze współdecydowania.

- **Przewodniczący Zgromadzenia Ogólnego 1952 do 1958**

1952 - 1954 Paul-Henri SPAAK (Soc, Belgia)

1954 Alcide DE GASPERI (CD, Włochy)

1954 - 1956 Giuseppe PELLA (CD, Włochy)

1956 - 1958 Hans FURLER (CD, Niemcy)

- **Przewodniczący Parlamentu Europejskiego w latach 1958 do 1979**

1958 - 1960 Robert SCHUMAN (CD, Francja)

1960 - 1962 Hans FURLER (CD, Niemcy)

1962 - 1964 Gaetano MARTINO (L, Włochy)

1964 - 1965 Jean DUVIEUSART (CD, Belgia)

1965 - 1966 Victor LEEMANS (CD, Belgia)

1966 - 1969 Alain POHER (CD, Francja)

1969 - 1971 Mario SCELBA (CD, Włochy)

1971 - 1973 Walter BEHRENDT (Soc, Niemcy)

1973 - 1975 Cornelis BERKHOUWER (L, Holandia)

1975 - 1977 Georges SPENALE (Soc, Francja)

1977 - 1979 Emilio COLOMBO (CD, Włochy)

- **Przewodniczący PE wyłanianego w wyborach powszechnych od 1979 roku**

Lipiec 1979: Simone VEIL (LDR, Francja)

Styczeń 1982: Pieter DANKERT (PES, Holandia)

Lipiec 1984: Pierre PFLIMLIN (EPP, Francja)

Styczeń 1987: Lord (Henry) PLUMB (ED, Wielka Brytania)

Lipiec 1989: Enrique Baron CRESPO (PES, Hiszpania)

Styczeń 1992: Egon KLEPSCH (EPP, Niemcy)

Lipiec 1994: Klaus HÄNSCH (PSE, Niemcy)
Styczeń 1997: Jose Maria GIL ROBLES (PPE, Hiszpania)
Lipiec 1999: Nicole FONTAINE (EPP-ED, Francja)
Styczeń 2002: Pat COX (ELDR, Irlandia)
Lipiec 2004: Josep BORRELL FONTELLES (PES, Hiszpania)
Styczeń 2007: Hans-Gert Pöttering (EPP-ED, Niemcy)

2. INSTYTUCJE: Posłowie wybrali wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego

Posłowie wybrali nowych wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego. Wśród piętnastu kandydatów na zastępców przewodniczącego i członków Prezydium Parlamentu znalazł się Polak Michał Kamiński, zaproponowany przez grupę Europejskich Konserwatystów i Reformatorów. Jednak w trzeciej turze głosowania polski deputowany uzyskał najmniej głosów i nie został wiceprzewodniczącym PE.

Ponieważ liczba kandydatów była większa niż liczba miejsc do obsadzenia (14), wybór na stanowiska wiceprzewodniczących nastąpił w drodze tajnego głosowania za pomocą kart, które posłowie wrzucali do urny.

W pierwszej rundzie głosowania większość bezwzględna wyniosła 343 głosy, gdyż w głosowaniu uczestniczyło 701 posłów, a oddano 684 głosy ważne. Tę większość zdobyła jedynie trójka kandydatów: **Giovanni Pittella** (360 głosów), **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (355) oraz **Stavros Lambrinidis** (348).

Przewodniczący Jerzy Buzek zarządził drugą rundę, w której żaden z pozostałych kandydatów nie uzyskał wymaganej większości bezwzględnej. W tej rundzie głosowania większość bezwzględna wyniosła 325 głosów, gdyż w głosowaniu uczestniczyło 660 posłów, a oddano 649 ważnych głosów. Do wyłonienia wszystkich wiceprzewodniczących konieczna okazała się trzecia runda głosowania.

W trzeciej rundzie oddano 656 głosów, z których 12 okazało się nieważnych.

• Wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego

W głosowaniu z 15 kandydatów wybrano 14 wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego: 3 Niemców, 2 Włochów, 2 Greków, 2 Hiszpanów, 2 Brytyjczyków, 1 Węgry, 1 Czecha i 1 Belgę

Giovanni PITTELLA (S&D, Włochy) - 360 głosów w I turze
Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU (EPP, Grecja) - 355 głosów w I turze
Stavros LAMBRINIDIS (S&D, Grecja) - 348 głosów w I turze
Miguel Ángel MARTÍNEZ MARTÍNEZ (S&D, Hiszpania) 327 głosów w III turze
Alejo VIDAL-QUADRAS (EPP, Hiszpania) 308 głosów w III turze
Dagmar ROTH-BEHRENDT (S&D, Niemcy) 287 głosów w III turze
Libor ROUČEK (S&D, Czechy) 278 głosów w III turze
Isabelle DURANT (Zieloni/EFA, Belgia) 276 głosów w III turze
Roberta ANGELILLI (EPP, Włochy) 274 głosów w III turze
Diana WALLIS (ALDE, Wielka Brytania) 272 głosów w III turze
Pál SCHMITT (EPP, Węgry) 257 głosów w III turze

Edward McMILLAN-SCOTT (ECR, Wielka Brytania) 244 głosów w III turze
Rainer WIELAND (EPP, Niemcy) 237 głosów w III turze
Silvana KOCH-MEHRIN, (ALDE, Niemcy) 186 głosów w III turze

Wiceprzewodniczący zastępują przewodniczącego w razie jego nieobecności lub niemożności wykonywania przez niego obowiązków, lub w przypadku, gdy chce on uczestniczyć w dyskusji. Wiceprzewodniczący wchodzi w skład prezydium, które jest organem odpowiedzialnym za wszelkie sprawy administracyjne i pracownicze (art. 21).

Zgodnie z art. 15 regulaminu PE porządek pierwszeństwa wiceprzewodniczących ustalany jest według kolejności, w jakiej zostali wybrani, a w przypadku równej ilości głosów, według starszeństwa.

- **Procedura wyłaniania wiceprzewodniczących**

Wybory wiceprzewodniczących i kwesorów, podobnie jak przewodniczącego, powinny zapewnić sprawiedliwą reprezentację Państw Członkowskich oraz opcji politycznych, co w praktyce uwzględniane jest już podczas zgłaszania kandydatów. Ich listy powstają w wyniku ustaleń grup politycznych z uwzględnieniem wyników wyborów do Parlamentu i z zastosowaniem tzw. metody d'Hondta.

W pierwszej turze, w ramach czternastu miejsc do obsadzenia, wybrani zostają kandydaci, którzy otrzymali bezwzględną większość oddanych głosów. Jeśli liczba wybranych kandydatów jest mniejsza od liczby miejsc do obsadzenia, w celu obsadzenia pozostałych miejsc przeprowadza się na tych samych zasadach drugą turę wyborów. Jeśli do obsadzenia pozostałych miejsc niezbędna jest trzecia tura wyborów, obowiązuje zasada głosowania zwykłą większością głosów. W przypadku równej ilości oddanych głosów, za wybranych uznaje się najstarszych wiekiem kandydatów (art. 15).

3. INSTYTUCJE: Parlament Europejski wybrał kwesorów

Parlament Europejski wybrał kwesorów odpowiedzialnych za sprawy administracyjne i finansowe dotyczące posłów. Wśród pięciu posłów, którym powierzono tę funkcję znalazła się polska deputowana **Lidia Joanna Geringer de Oedenberg** (SD, Polska).

Na pięć stanowisk kwesorów, którzy będą pełnili tę funkcję przez dwa i pół roku, było ośmiu kandydatów. W pierwszej turze głosowania oddano 696 głosów, a bezwzględną większość 348 głosów uzyskało dwoje deputowanych - **Lidia Joanna Geringer de Oedenberg** (SD, Polska), która uzyskała największą liczbę głosów spośród wszystkich kandydatów (398 głosów) oraz **Jim Higgins** (EPP, Irlandia), który uzyskał 352 głosy. Pozostałych kandydatów wybrano w trzeciej turze głosowania.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg mówiła po wyborze, że przez najbliższe dwa i pół roku będzie miała pod lupą finanse Parlamentu. „Wszystkie kwestie finansowe i

administracyjne dotyczące posłów, łącznie z dietami i rozliczeniami, z listą lobbystów są w gestii kwestorów”, tłumaczyła polska deputowana.

- **Kwestorzy Parlamentu Europejskiego**

Lidia Joanna GERINGER de OEDENBERG (SD, Polska)

Jim HIGGINS (EPP, Irlandia)

Astrid LULLING (EPP, Luksemburg)

Jiří MAŠTÁLKA (GUE/NGL, Czechy)

Bill NEWTON DUNN (ALDE, Wielka Brytania)

- **Uprawnienia Kolegium Kwestorów**

Kwestorzy są odpowiedzialni za prowadzenie spraw administracyjnych i finansowych bezpośrednio dotyczących posłów takich jak np. udostępnianie infrastruktury i ogólnych usług. Posiadają głos doradczy w Prezydium Parlamentu. Mogą przedstawiać propozycje zmian lub nowego zredagowania tekstów dotyczących wszystkich przepisów uchwalanych przez Prezydium.

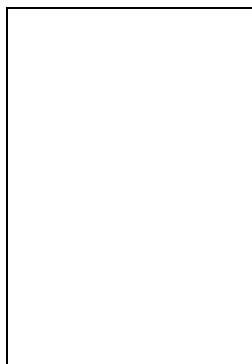
4. INSTYTUCJE - Wybrano przewodniczących grup politycznych

Siedem grup politycznych zawiązało się w Parlamencie siódmej kadencji. Największe z nich to centroprawicowa Europejska Partia Ludowa oraz grupa Socjalistów i Demokratów.

Grupy polityczne zrzeszają posłów z różnych krajów, o wspólnych lub zbliżonych zapatrywaniach na gospodarkę, ekologię i przyszłość Europy. Można je porównać do klubów poselskich w polskim Sejmie. Przed głosowaniami na sesji plenarnej pozwalają posłom skonsolidować opinie, a sekretariaty grup dostarczają ekspertyz i są dużym wsparciem dla deputowanych.

Liderzy grup politycznych razem z przewodniczącym Parlamentu tworzą Konferencję Przewodniczących, która decyduje między innymi o porządku obrad na sesjach plenarnych.

- **Europejska Partia Ludowa - [Joseph Daul](#) (EPP)**

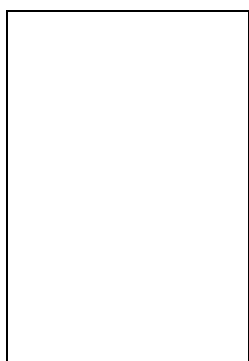
Joseph Daul urodził się w Strasburgu, dwa lata po II wojnie światowej, ma sześcioro rodzeństwa.

Jako student rolnictwa, przejął w wieku 20 lat rodzinne gospodarstwo, którym do dziś zajmuje się jedno z dwójki jego dzieci. Dość wcześnie zaczął udzielać się w zrzeszeniu rolników i w młodzieżowych organizacjach rolniczych. Został członkiem związku rolniczego na poziomie krajowym i europejskim. Jako hodowca bydła, był przewodniczącym Narodowej Federacji Producentów Wołowiny we Francji, w czasie, gdy w Europie szalała choroba szalonych krów.

Długo po raz pierwszy został wybrany do Parlamentu Europejskiego w 1999 roku, gdzie w 2002 roku otrzymał stanowisko przewodniczącego Komisji Rolnictwa. Został też przewodniczącym grupy Europejskiej Partii Ludowej Europejskich Demokratów w styczniu 2007 roku.

Mówi po francusku i alzacku, płynnie posługuje się też językiem niemieckim.

- **Socjaliści i Demokraci - Martin Schulz (S&D)**

Martin Schulz (53) urodził się w niemieckim miasteczku Hehlrath, niedaleko granic belgijskiej i duńskiej.

W wieku 20 lat, rok po wstąpieniu w szeregi socjaldemokratów, rozpoczął swoją karierę zawodową jako sprzedawca książek w rozmaitych księgarniach i firmach wydawniczych. W 1982 roku zaczął pracę na własny rachunek w założonej przez siebie księgarni.

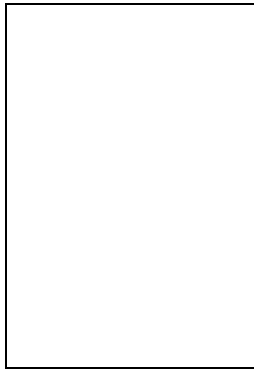
W latach osiemdziesiątych i na początku lat dziewięćdziesiątych był już aktywny politycznie na szczeblu lokalnych i regionalnym.

Pierwszy raz został wybrany do Parlamentu w roku 1994, gdzie aktywnie działał w dziedzinie praw człowieka w komisji do spraw Wolności Obywatelskich. Niedługo potem jego pozycja w grupie Socjalistów znacznie wzrosła.

W lipcu 2003 roku doszło do słynnego starcia między nim i włoskim premierem, Silvio Berlusconim, kiedy to Schulz żartobliwie zasugerował Włochowi, że mógłby zagrać rolę Kapo (nadzorca w obozie koncentracyjnym).

Po raz pierwszy wybrano go na lidera grupy Socjalistów w 2004 roku. Po tegorocznych wyborach do PE pozostał na stanowisku szefa Socjalistów i Demokratów.

- **Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy - Guy Verhofstadt (ALDE)**

Guy Verhofstadt urodził się w 1953 roku w Dendermonde, w Belgii.

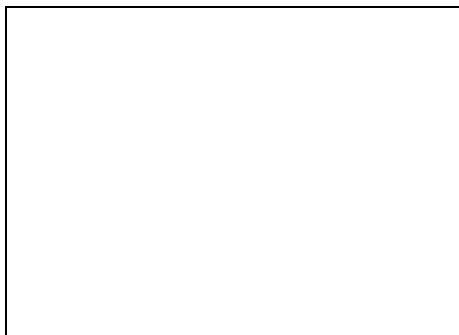
Na początku lat siedemdziesiątych aktywnie działał we Flamandzkiej Studenckiej Unii na rzecz Wolności. Studiował prawo w Gandawie.

W 1982 roku, jako 29-latek został przewodniczącym Partii na rzecz Wolności i Postępu. W 1985 roku dostał się do rządu, gdzie piastował stanowisko wicepremiera i Ministra Finansów.

Ze względu na swoje liberalne poglądy gospodarcze i młody wiek, został okrzyknięty "Dzieckiem Margaret Thatcher". Jednak w przeciwieństwie do niej jest zwolennikiem Unii Europejskiej i wierzy w ideę federalnej Europy.

Verhofstadt został premierem w lipcu 1999 roku. Po okresie premierostwa, w 2007 roku został senatorem. W czerwcu tego roku po raz pierwszy udało mu się dostać do Parlamentu Europejskiego.

- **Partia Zielonych / Wolne Przymierze Europejskie**

Daniel Cohn-Bendit i Rebecca Harms (Zieloni/EFA)

Współprzewodnicząca **Rebecca Harms** (53) znajdowała się na czele list wyborczych niemieckiej partii "Zielonych" do Parlamentu Europejskiego zarówno w 2004 jak i 2009 roku.

Jako asystentka posła do PE w latach osiemdziesiątych, Harms była szczególnie

zaangażowana w politykę antynuklearną. Zajmowała się kwestią sprzeciwu ludności wobec projektu składowania odpadów nuklearnych na terenie jej rodzinnej Dolnej Saksonii. Znaczna część pracy Harms w Parlamencie skupiała się wokół tematyki energetycznej.

Współprzewodniczącą **Daniel Cohn-Bendit** (64), syn Niemca i Francuzki, urodzony we Francji, stał się popularny w obu tych krajach dzięki roli, jaką odegrał w czasie protestu studentów w 1986 roku. Został zmuszony do opuszczenia Francji jesienią 1986 roku, oficjalnie za brak francuskiego obywatelstwa.

W zachodnich Niemczech Cohn-Bendit stał się wpływową postacią lewicy. Był także przyjacielem późniejszego ministra spraw zagranicznych Joschki Fischera. Przyłączył się do partii "Zielonych" w 1984 roku. Jest członkiem PE od 1994 roku, wybieranym zarówno w Niemczech jak i we Francji.

- **Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy - Michał Kamiński (ECR)**

Michał Kamiński urodził się w marcu 1972 roku w Warszawie. Już w wieku 15 lat był aktywny politycznie biorąc udział w konserwatywnych, religijnych ruchach opozycyjnych.

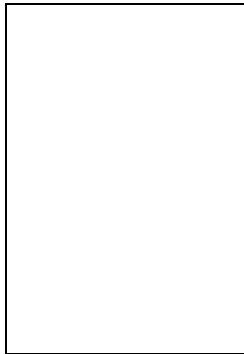
Kamiński po raz pierwszy został wybrany do PE w 2004 roku z ramienia partii Prawo i Sprawiedliwość. Był wówczas członkiem Komisji Rynku Wewnętrznego i wiceprzewodniczącym grupy Unii na Rzecz Europy Narodów.

W lipcu 2007 roku opuścił Parlament, by podjąć pracę na stanowisku Sekretarza Stanu w kancelarii prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Kamiński, który miał za sobą doświadczenie dziennikarskie, został prezydenckim rzecznikiem i specjalistą od wizerunku.

Po wyborach w czerwcu tego roku powrócił do Parlamentu, gdzie przyczynił się do formowania grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów.

Przez jednego z kolegów został opisany jako eurosceptyk, zwolennik wolnego rynku i silnego sojuszu atlantyckiego. Wśród swoich największych autorytetów Kamiński wymienia papieża Jana Pawła II, Margaret Thatcher i Ronalda Regana. Jest ojcem dwójki dzieci.

- **Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej /Nordycka Zielona Lewica - [Lothar Bisky \(GUE/NGL\)](#)**

Lothar Bisky urodził się w 1941 roku w Zollbrück (obecnie Korzybie, Polska) i dorastał w zachodnich Niemczech. W wieku 18 lat zdecydował się zamieszkać w Niemczech Wschodnich, gdzie wstąpił do rządzącej Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności.

Po ukończeniu studiów pracował w branży filmowej, był specjalistą od mediów i komunikacji.

Po upadku muru berlińskiego został wybrany do Parlamentu we wschodnich Niemczech. Od 1993 roku był prezesem partii socjaldemokratycznej, która zastąpiła Niemiecką Socjalistyczną Partię Jedności, a w 2007 roku zmieniła nazwę na "Lewica" (Die Linke).

Od 2007 roku jest przewodniczącym Europejskiej Partii Lewicy. Po raz pierwszy został wybrany do PE w czerwcu tego roku.

- **Europa na Rzecz Wolności i Demokracji**

[Francesco Speroni i Nigel Farage \(EFD\)](#)

Współprzewodniczący **Nigel Farage** (45) z Londynu, zanim zaczął czynnie uczestniczyć w życiu politycznym, pracował jako pośrednik handlowy. W młodości, aż do momentu rezygnacji Margaret Thatcher aktywnie udzielał się w szeregach partii Konserwatywnej.

W 1993 roku stał się jednym z współzałożycieli partii Niepodległości Zjednoczonego

Królestwa, opowiadającej się za wystąpieniem z Unii Europejskiej i osłabieniem integracji europejskiej.

Po raz pierwszy został członkiem Parlamentu Europejskiego w 1999 roku, ponownie wybrany w 2004 i 2009 roku. Od 2006 roku przewodzi partii Niepodległości Zjednoczonego Królestwa, był też współprzewodniczącym grupy Niepodległość i Demokracja w poprzedniej kadencji PE.

Współprzewodniczący **Francesco Enrico Speroni** (62) z Lombardii, podczas czerwcowych wyborów do PE został wybrany już po raz czwarty.

Przed wyborami w czerwcu 2009 roku był wiceprzewodniczącym Komisji Prawnej.

Z ramienia Ligi Północnej zasiadał w parlamencie lokalnym, regionalnym aż w latach osiemdziesiątych trafił do parlamentu Republiki Włoskiej, a w 1994 roku został ministrem do spraw reformy instytucjonalnej w pierwszym rządzie Silvio Berlusconi.

Znany jest ze swojego krytycznego podejścia do kwestii rozszerzenia Unii Europejskiej, szczególnie o Turcję.

Speroni posiada dyplom nauk politycznych i prawa oraz licencję inżyniera lotnictwa.

5. INSTYTUCJE - Głosowanie w sprawie Barroso dopiero we wrześniu

• Posiedzenie Konferencji Przewodniczących

Konferencja Przewodniczących grup politycznych Parlamentu Europejskiego przyjęła propozycję, by José Manuel Barroso został na kolejne pięć lat przewodniczącym Komisji Europejskiej. Do ewentualnego głosowania nad kandydaturą Portugalczyka nie dojdzie jednak na najbliższej sesji w Strasburgu. Wcześniej posłowie chcą dokładnie zapoznać się z programem Barroso na następną kadencję.

Ustępujący przewodniczący PE Hans-Gert Pöttering powiedział po spotkaniu: „Na konferencji zdecydowano przesunąć głosowanie dotyczące wyboru przewodniczącego KE. Duża liczba posłów gotowa jest zagłosować we wrześniu, ale termin ten musi być oficjalnie potwierdzony na następnym spotkaniu. Normalną rzeczą jest fakt, że Rada i Parlament mają czasami różne opinie. Co więcej, partie mają teraz czas na zapoznanie się bliżej z sylwetką Barroso, który na pewno niebawem zaprezentuje swój program.”

Joseph Daul (Europejska Partia Ludowa): „Przyjrzelśmy się kandydaturze Barroso, zaproponowanej przez Radę Europejską. W następnym tygodniu zdecydujemy, kiedy odbędzie się głosowanie. Wiemy jednak, że duża część osób odda głos we wrześniu. Bardzo ważne jest, żeby sprawnie kontynuować prace, aby móc skupić się na likwidowaniu skutków kryzysu gospodarczego.”

Martin Schulz (Socjaliści i Demokraci): „Chciano przyspieszyć głosowanie, ale my temu zapobiegliśmy. Zobaczymy we wrześniu, co Barroso ma do powiedzenia. Na

pewno wywiąże się ciekawa dyskusja. To, co widziałem przez ostatnie miesiące nie napawa mnie jednak optymizmem.”

Guy Verhofstadt (Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy): „Wszystko zależy od programu, jaki zaprezentuje Barroso. Na tej podstawie podejmiemy decyzje czy poprze jego kandydaturę czy nie. Ważne jest dla nas, aby zmienić podejście do tak istotnych spraw gospodarczych jak kryzys gospodarczy. Barroso musi zaprezentować strategię, która będzie w stanie ten kryzys pokonać. Najważniejszy jest program, a nie sama osoba.”

Rebecca Harms (Partia Zielonych /Wolny Sojusz Europejski): „Moja partia będzie nalegać, aby najpierw dokładnie omówić program na kolejne 5 lat, a potem zastanowić się czy oddać głos. Żądamy także, aby głosowanie zostało przeprowadzone wg zasad traktatu Lizbońskiego, po referendum w Irlandii. Co więcej, nie uważam, aby duża grupa osób popierała kandydaturę Barroso.”

Timothy Kirkhope (Europejscy Konserwatyści & Partia Reformatorów): „Ważne jest, aby nie czekać zbyt długo. Parlament ma przecież wiele innych, istotnych kwestii, którymi musi się zająć. Miałem nadzieję, że nowy przewodniczący KE zostanie wybrany i zacznie pracę już teraz. Nie jestem zadowolony z tego opóźnienia.”

Lothar Bisky (GUE/NGL): „Uważam, że nie powinniśmy przesuwac głosowania. Nie wydaje mi się też rozsądne, że Ci sami ludzie, którzy uważają Traktat Lizboński za tak ważny, chcą teraz kontynuować prace wg Traktatu z Nicei. Nie rozumiem tego i jestem temu zdecydowanie przeciwny.”

6. INSTYTUCJE - Skład komisji parlamentarnych

Posłowie zatwierdzili skład osobowy komisji parlamentarnych w Parlamencie siódmej kadencji. Lista członków zasiadających w poszczególnych komisjach została przygotowana przez Konferencję Przewodniczących, w której zasiadają przewodniczący PE i szefowie grup politycznych.

Prace legislacyjne w Parlamencie Europejskim siódmej kadencji prowadzone będą w ramach dwudziestu stałych komisji oraz dwóch podkomisji.

Polscy deputowani w komisjach parlamentarnych:

I. Komisja Spraw Zagranicznych

Andrzej GRZYB (EPP)

Krzysztof LISEK (EPP)

Jacek SARYUSZ-WOLSKI (EPP)

Marek SIWIEC (S-D)

Paweł Robert KOWAL (ECR)

Ryszard Antoni LEGUTKO (ECR)

Mirosław PIOTROWSKI (ECR)

Podkomisja Praw Człowieka

Andrzej GRZYB (EPP)
Jacek PROTASIEWICZ (EPP)

Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Krzysztof LISEK (EPP)
Paweł Ksawery ZALEWSKI (EPP)
Janusz Władysław ZEMKE (S-D)
Ryszard Antoni LEGUTKO (ECR)

II. Komisja Rozwoju

Filip KACZMAREK (EPP)
Michał Tomasz KAMIŃSKI (ECR)

III. Komisja Handlu Międzynarodowego

Paweł Ksawery ZALEWSKI (EPP)

IV. Komisja Budżetowa

Sidonia Elżbieta JĘDRZEJEWSKA (EPP)
Janusz LEWANDOWSKI (EPP)
Jacek WŁOSOWICZ (ECR)

V. Komisja Kontroli Budżetowej

Jan OLBRYCHT (EPP)
Bogusław LIBERADZKI (S-D)
Ryszard CZARNECKI (ECR)

VI. Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sławomir Witold NITRAS (EPP)

VII. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Danuta JAZŁOWIECKA (EPP)
Joanna Katarzyna SKRZYDLEWSKA (EPP)
Tadeusz CYMAŃSKI (ECR)

**VIII. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności**

Jolanta Emilia HIBNER (EPP)
Bogusław SONIK (EPP)

IX. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Lena Barbara KOLARSKA-BOBINSKA (EPP)
Bogdan Kazimierz MARCINKIEWICZ (EPP)
Adam GIEREK (S-D)
Konrad SZYMAŃSKI (ECR)

X. Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Róża Maria Barbara GRÄFIN VON THUN UND HOHENSTEIN (EPP)
Małgorzata HANDZLIK (EPP)
Adam BIELAN (ECR)

XI. Komisja Transportu i Turystyki

Artur ZASADA (EPP)

Bogusław LIBERADZKI (S-D)

Ryszard CZARNECKI (ECR)

XII. Komisja Rozwoju Regionalnego

Danuta Maria HÜBNER (EPP)

Jan OLBRYCHT (EPP)

Wojciech Michał OLEJNICZAK (S-D)

Jacek Olgierd KURSKI (ECR)

Tomasz Piotr PORĘBA (ECR)

XIII. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Jarosław KALINOWSKI (EPP)

Czesław SIEKIERSKI (EPP)

Janusz WOJCIECHOWSKI (ECR)

XIV. Komisja Rybołówstwa

Jarosław Leszek WAŁĘSA (EPP)

Marek Józef GRÓBARCZYK (ECR)

XV. Komisja Kultury i Edukacji

Joanna SENYSZYN (S-D)

Marek Henryk MIGALSKI (ECR)

XVI. Komisja Prawna

Elżbieta Katarzyna ŁUKACIJEWSKA (EPP)

Tadeusz ZWIEFKA (EPP)

Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG (S-D)

Zbigniew ZIOBRO (ECR)

XVII. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Jacek PROTASIEWICZ (EPP)

XVIII. Komisja Spraw Konstytucyjnych

Rafał Kazimierz TRZASKOWSKI (EPP)

XIX. Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

Jolanta Emilia HIBNER (EPP)

Joanna Katarzyna SKRZYDLEWSKA (EPP)

Tadeusz CYMAŃSKI (ECR)

XX. Komisja Petycji.

Lena Barbara KOLARSKA-BOBINSKA (EPP)

Jarosław Leszek WAŁĘSA (EPP, PL)

Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG (S-D)

Michał Tomasz KAMIŃSKI (ECR)

7. INSTYTUCJE - Dwanaście komisji wybrało swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących

W dniu 16 lipca dwanaście komisji wybrało swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących. Należą do nich następujące komisje: Komisja Spraw Zagranicznych, Komisja Handlu Międzynarodowego, Komisja Budżetowa, Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych, Komisja Zatrudnienia i Spraw Społecznych, Komisja Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisja Przemysłu, Badań i Energii, Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumenta, Komisja Spraw Prawnych, Komisja Wolności Obywatelskich, Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia i Komisja Petycji.

Przewodniczący pozostałych komisji zostaną wybrani w dniu 20 lipca br.

I. Komisja Spraw Zagranicznych

Przewodnicząca: Gabriele Albertini (EPP, Włochy)

Wiceprzewodniczący:

Fiorello Provera (EFD, Włochy)

Ioan Mircea Pașcu (S&D, Rumunia)

Dominique Baudis (EPP, Francja)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL, Francja)

II. Komisja Handlu Międzynarodowego

Przewodniczący: Vital Moreira (S&D, Portugalia)

Wiceprzewodniczący:

Cristiana Muscardini (EPP, Włochy)

Robert Sturdy (ECR, Wielka Brytania)

Paweł Ksawery Zalewski (EPP, Polska)

Yannick Jadot (Zieloni/EFA, Francja)

III. Komisja Budżetowa

Przewodniczący: Alain Lamassoure (EPP, Francja)

Wiceprzewodniczący:

Jutta Haug (S&D, Niemcy)

Alexander Alvaro (ALDE, Niemcy)

Jean-Luc Dehaene (EPP, Belgia)

Ivaylo Kalfin (S&D, Bułgaria)

IV. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych

Przewodnicząca: Sharon Bowles (ALDE, Wielka Brytania)

Wiceprzewodniczący:

José Manuel García-Margallo y Marfil (EPP, Hiszpania)

Arlene McCarthy (S&D, Wielka Brytania)
Theodor Dumitru Stolojan (EPP, Rumunia)
Edward Scicluna (S&D, Malta)

V. Komisja Zatrudnienia i Spraw Społecznych

Przewodnicząca: : Pervenche Beres (S&D, Francja)

Wiceprzewodniczący:

Elisabeth Lynne (ALDE, Wielka Brytania)
Ilda Figuereido (GUE/NGL, Portugalia)
Elisabeth Schroedter (Zieloni/EFA, Niemcy)
Thomas Mann (EPP, Niemcy)

VI. Komisja Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Przewodniczący: : Jo Leinen (S&D, Niemcy)

Wiceprzewodniczący:

Corinne Lepage (ALDE, Francja)
Carl Schlyter (Greens/EFA, Szwecja)
Bogusław Sonik (EPP, Polska)
Dan Jørgensen (S&D, Dania)

VII. Komisja Przemysłu, Badań i Energii

Przewodniczący: : Herbert Reul (EPP, Niemcy)

Wiceprzewodniczący:

Patrizia Toia (S&D, Włochy)
Jens Rohde (ALDE, Dania)
Anni Podimata (S&D, Grecja)
Evzen Tosenovsky (ECR, Czechy)

VIII. Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumenta

Przewodniczący: : Malcolm Harbour (ECR, Wielka Brytania)

Wiceprzewodniczący:

Eija-Ritta Korhola (EPP, Finlandia)
Bernadette Vergnaud (S&D, Francja)
Lara Comi (EPP, Włochy)
Louis Grech (S&D, Malta)

IX. Komisja Prawna

Przewodniczący: : Klaus-Heiner Lehne (EPP, Niemcy)

Wiceprzewodniczący:

Luigi Berlinguer (S&D, Włochy)

Raffaele Baldassarre (EPP, Włochy)
Evelyn Regner (S&D, Austria)
Sebastian Valentin Bodu (EPP, Rumunia)

X. Komisja Wolności Obywatelskich

Przewodniczący: Fernando Lopez Aguilar (S&D, Hiszpania)

Wiceprzewodniczący:

Kinga Gál (EPP, Węgry)
Sophia in't Veld (ALDE, Holandia)
Salvatore Iacolino (EPP, Włochy)
Kinga Göncz (S&D, Węgry)

XI. Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

Przewodnicząca: Eva-Britt Svensson (GUE/NGL, Szwecja)

Wiceprzewodniczący:

Livia Járóka (EPP, Węgry)
Edite Estrela (S&D, Portugalia)
Elisabeth Morin-Chartier (EPP, Francja)
Barbara Matera (EPP, Włochy)

XII. Komisja Petycji

Przewodnicząca: Erminia Mazzoni (EPP, Włochy)

Wiceprzewodniczący:

Chrysoula Paliadeli (S&D, Grecja)
Willy Meyer (GUE/NGL, Hiszpania)
Carlos José Iturgáiz Angulo (EPP, Hiszpania)
Ágnes Hankiss (EPP, Węgry)

8. INSTYTUCJE - Posłowie z EPP na stanowiskach koordynatorów i zastępców koordynatorów w komisjach parlamentarnych

Po raz pierwszy polscy posłowie z EPP obejmą ważne stanowiska koordynatorów i zastępców koordynatorów w komisjach parlamentarnych.

Koordynatorzy polscy EPP w komisjach parlamentarnych:

1. **Filip KACZMAREK** (DEVE - Komisja Rozwoju)
2. **Tadeusz ZWIEFKA** (JURI - Komisja Prawna)

Zastępcy koordynatorów w komisjach parlamentarnych:

1. **Małgorzata HANDZLIK** (IMCO - Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów)

2. Janusz OLBRYCHT (REGI - Komisja Rozwoju Regionalnego)

Koordinator wybierany jest przez członków grupy zasiadających w danej komisji parlamentarnej. Jest to głosowanie otwarte, ponieważ w przypadku funkcji koordynatora nie stosuje się systemu d'Hondta regulującego przydział funkcji w ramach grupy. Osoby, które zostają wybrane to osoby cieszące się autorytetem wśród członków grupy, osoby postrzegane jako specjaliści w danej dziedzinie. Stąd naturalną przewagę przy wyborze mają posłowie doświadczeni.

Koordinator jest głównym rzecznikiem grupy w swojej komisji i organizuje prace grupy w ramach komisji.

Obowiązki koordynatora obejmują m.in.:

- rozdzielanie zadań wśród członków grupy, w tym wyznaczanie sprawozdawców, sprawozdawców komisji opiniodawczych i sprawozdawców pomocniczych;
- dbanie o dyscyplinę w ramach grupy w związku z przygotowywaniem list do głosowania komisji na posiedzenie plenarne;
- reprezentowanie grupy na posiedzeniach koordynatorów komisji, podczas których podejmuje się decyzje o rozdziale sprawozdań i omawia przyszły porządek dzienny komisji i problemy polityczne przed pełną dyskusją na posiedzeniu komisji.

9. INSTYTUCJE - Podsumowanie czeskiego przewodnictwa w Unii Europejskiej

Premier Republiki Czeskiej, **Jan Fischer**, przedstawił posłom w Strasburgu bilans półrocznego przewodnictwa w Unii Europejskiej. Prezydencja czeska stawiała przed sobą trzy wyzwania dotyczące poprawy stanu europejskiej gospodarki w dobie kryzysu, polityki energetycznej oraz roli Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej.

Premier **Fischer** nawiązał do kryzysu rządowego, jaki miał miejsce w połowie czeskiego przewodnictwa, ale zapewnił, że ta sytuacja „nie wyrządziła żadnej poważniejszej szkody Unii Europejskiej, jako całości”. Wyraził nadzieję, że ratyfikacja Traktatu z Lizbony przez czeski parlament oraz uzgodnienie dodatkowych gwarancji na czerwcowym szczycie Rady Europejskiej otworzyło drogę do ratyfikacji Traktatu przez Irlandię.

Prezentację osiągnięć czeskiego rządu w pierwszym półroczu tego roku, Fischer rozpoczął od gospodarki, w którym to obszarze udało się przyjąć szereg rozwiązań prawnych w celu złagodzenia skutków kryzysu finansowego. Wśród nich znalazł się plan odbudowy gospodarczej, wsparcie dla sektora bankowego i MFV, odrzucenie protekcjonizmu, wprowadzenie niższych stawek VAT na usługi świadczone lokalnie oraz regulację rynków finansowych.

Przerwy w dostawach rosyjskiego gazu do Unii Europejskiej spowodowały, że kwestia bezpieczeństwa energetycznego uzyskała priorytetowe znaczenie już na początku czeskiego przewodnictwa. UE podjęła działania zmierzające do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego Wspólnoty zatwierdzając propozycje dofinansowania kwotą 4 mld euro projektów w zakresie zaopatrzenia i dywersyfikacji źródeł energii. Ważne będą także działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej.

O ile udało się z powodzeniem zażegnać konflikt gazowy, o tyle trudniej przyszło Unii Europejskiej zająć stanowisko w sprawie konfliktu w Strefie Gazy. „Po raz kolejny przekonaliśmy się, że Unia musi nauczyć się mówić jednym głosem. Nie jest ważne, kto akurat przewodniczy Unii Europejskiej. Najważniejsze jest porozumienie wszystkich 27 państw członkowskich” - powiedział Fischer. Wspomniał także o zainicjowanym pod czeskim przewodnictwem Partnerstwie Wschodnim, które ułatwi zacieśnienie współpracy UE z jej wschodnimi sąsiadami.

- **Wystąpienia w imieniu grup politycznych**

„Jestem wzruszony, że mogę mówić w tej Izbie językiem migowym” - powiedział węgierski, niesłyszający, deputowany **Ádám Kósa** (EPP, Węgry), którego wystąpienie było tłumaczone z języka migowego na węgierski, a następnie na wszystkie języki oficjalne Unii Europejskiej. „Czuję się częścią tej wspólnoty mimo mojej niepełnosprawności” - powiedział i zwrócił uwagę, że nie tak dawno słowacki parlament przyjął ustawę, która ogranicza możliwość posługiwania się własnymi językami przez mniejszości narodowe. „Chcę Europy rzeczywistej równości dla osób, które są niepełnosprawne”.

Libor Rouček (S-D, Czechy) powiedział, że sprawdziły się jego przewidywania, że prezydencja czeska nie będzie stabilna. Sukcesem było niewątpliwie zażegnanie kryzysu gazowego i podpisanie porozumienia o realizacji gazociągu Nabucco, ale nie udało się spełnić oczekiwań związanych z pobudzaniem gospodarki i walką ze skutkami kryzysu finansowego.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE, Niemcy) przyznał, że dzięki czeskiej prezydencji UE nie popełniła błędu i nie uciekła się do działań protekcyjnych. „Protekcjonizm prowadzi bowiem do ślepego zaułka”, a warunki uczciwej konkurencji wymagają jednakowych reguł dla wszystkich.

„Plan uzdrawiania gospodarki to program alibi” - powiedziała **Rebecca Harms** (Zieloni/ALE, Niemcy) i zarzuciła prezydencji, że nie potrafiła przeciąć sporów o to, jak wydatkować 5 mld euro na pobudzenie europejskiej gospodarki. Brak jest także współpracy na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu i nie wypracowano programu na rzecz wydajności energetycznej, który tworzyłby nowe miejsca pracy.

Jan Zahradil (ECR, Czechy) z zadowoleniem przyjął działania prezydencji, które zapobiegły wprowadzaniu praktyk protekcyjnych na poziomie krajowym. „Czesi pokazali, że nawet kraj średniej wielkości i nowy w Unii Europejskiej może dobrze się spisać”.

Nigel Farage (EFD, Wielka Brytania) powiedział, że czeska prezydencja szła tą samą smutną drogą, co inne i miała tę samą "obsesję" na punkcie zmian klimatycznych. Gwarancje dla Irlandii nie mają - zdaniem brytyjskiego posła - żadnej mocy prawnej.

10. INSTYTUCJE - Szwedzkie przewodnictwo: zmiany klimatyczne, kryzys gospodarczy, Traktat z Lizbony

Posłowie wysłuchali wystąpienia Premiera Szwecji **Frederika Reinfeldta**, który przedstawił priorytety prac swojego rządu w okresie przewodnictwa jego kraju w Unii Europejskiej. W debacie niektórzy posłowie odnieśli się również do kandydatury **Jose Barroso** na szefa Komisji Europejskiej.

Szybka ratyfikacja Traktatu z Lizbony, kryzys ekonomiczny i wzrost bezrobocia oraz przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych, to główne tematy, którymi zajmie się szwedzka prezydencja w drugiej połowie roku.

„Kiedy zużywamy mniej energii, oszczędzamy pieniądze, na czym zyskują i finanse publiczne i budżety gospodarstw domowych” - powiedział **Frederik Reinfeldt** przedstawiając pierwszy z obszarów największego zainteresowania szwedzkiego rządu. „Zwiększamy także nasze bezpieczeństwo energetyczne” - stwierdził szwedzki premier i przywołał przykład Ukrainy, która gdyby tylko zainwestowała w poprawę efektywności energetycznej do poziomu Republiki Czeskiej, to całkowicie uniezależniłaby się od dostaw gazu z Rosji.

Podkreślił, że szczyt kopenhaski zaplanowany na grudzień powinien doprowadzić do większego zaangażowania krajów rozwijających się w walkę z globalnym ociepleniem. Będzie potrzebny transfer nowoczesnych technologii i inwestycji z krajów rozwiniętych, ale kraje rozwijające się powinny przyjąć na siebie wyraźne zobowiązania w realizacji wspólnego celu.

W walce ze skutkami kryzysu, najlepszym środkiem, jakim dysponuje UE jest skoordynowane podejście. „Musimy także pamiętać, że za liczbami kryją się ludzie pełni obaw o swoje miejsca pracy” - zaznaczył Reinfeldt.

W grudniu prezydencja szwedzka zainicjuje także Program Sztokholmski, który nakreśli kierunek działań w ramach współpracy policyjnej, azylowej i imigracyjnej.

• Wystąpienie w imieniu grup politycznych

„Prezydencja szwedzka musi przyspieszyć działania, aby wyprowadzić Wspólnotę z kryzysu poprzez wykorzystanie modelu społecznej gospodarki rynkowej. Wygrają Ci, którzy postawia na edukację i innowację” - mówił **Joseph Daul** (EPP, Francja) opowiada się za zwiększonym wsparciem małych i średnich przedsiębiorstw, które są kluczowe dla tworzenia nowych miejsc pracy. Podejmując działania na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym UE udowodniła, że potrafi być skuteczna. „Teraz trzeba pociągnąć inne mocarstwa, jak Stany Zjednoczone i szybko rozwijające się gospodarki Chin oraz Indii” - powiedział Daul.

Martin Schulz (S-D, Niemcy) podkreślał konieczność szybkiego rozwiązania kryzysu na rynkach pracy, gdyż dla stabilnej gospodarki bezpieczeństwo pracy ma kluczowe znaczenie. Odnosząc się do kandydatury Jose Barroso na szefa KE, Schulz podkreślił, że konieczna jest pewność, co do tego, na jakiej podstawie prawnej ma być wybrany przewodniczący Komisji i komisarze (Lizbona czy Nicea). Podkreślił, że Parlament powinien poznać nazwiska kandydatów i móc zapoznać się z ich programem zanim zostaną formalnie nominowani.

„Oczekujemy szybkiej ratyfikacji Traktatu z Lizbony, przygotowania konferencji klimatycznej, popieramy założenia Programu Sztokholmskiego” - mówił szef grupy ALDE, **Guy Verhofstadt**. „Oczekujemy od Szwecji, że wykorzysta własne doświadczenia do skoordynowania polityk 27 krajów UE i przedstawienia jednego, wspólnego planu odbudowy gospodarki i ratowania rynków finansowych”.

Rebecca Harms (Zieloni/ALE, Niemcy) przekonywała, że cała Komisja i jej szef powinni zostać wybrani na podstawie Traktatu z Lizbony. Skrytykowała decyzje KE pod kierownictwem obecnego przewodniczącego, w szczególności te, których celem była walka ze skutkami kryzysu. Zielonym nie podoba się, że banki dostały potężne zastrzyki gotówki i nie wyciągnięto konsekwencji za błędne decyzje.

„Kryzys gospodarczy, który jest najgorszym kryzysem naszej sfery cywilizacyjnej od lat 30. powoduje uzasadniony niepokój w całej Europie” - powiedział **Michał Tomasz Kamiński** (ECR, Polska). Grupa ECR podziela także inne priorytety nakreślone przez prezydencję - więcej wolnego rynku, mniej regulacji, więcej swobody gospodarczej, więcej otwarcia na wolny handel. „To są recepty na wzrost gospodarczy naszego kontynentu, naszej Unii Europejskiej” - powiedział Kamiński. „Nie możemy zapomnieć, że za wschodnimi granicami Unii są kraje, które mają prawo do uczestnictwa w tej przestrzeni demokracji i dobrobytu, w której my już dzisiaj jesteśmy”. Konserwatyści i reformatorzy nie zgadzają się natomiast z zapowiedziami szybkiej ratyfikacji Traktatu z Lizbony. „Warto pamiętać, że właśnie w demokratycznym referendum irlandzki naród traktat lizboński odrzucił. Mając szacunek dla demokracji powinniśmy głos Irlandczyków uszanować” - stwierdził poseł Kamiński.

Lothar Bisky (GUE/NGL, Niemcy) z zadowoleniem przyjął zapowiedź dalszej harmonizacji prawa azylowego, ale przy zapewnieniu dokładnej kontroli granic zewnętrznych Unii.

Francesco Enrico Speroni (EFD, Włochy) apelował, aby Unia bardziej wsłuchiwała się w głos obywateli, dla których sprawy istotnej wagi to miejsca pracy i zwalczanie przestępczości.

- **Polskie głosy w debacie**

Ryszard Antoni Legutko (ECR, Polska) podkreślał znaczenie solidarności europejskiej i równego traktowania poszczególnych krajów europejskich. „Nie może być tak, że jednym pozwala się na dotowanie sektora bankowego, a drugich piętnuje się za próby wzmacniania sektora stoczniowego. To nie jest solidarność, to jest hipokryzja”. „Cieszymy się, że strategia Morza Bałtyckiego stanowi jeden z priorytetów Prezydencji Szwedzkiej. [...] Należy chronić tamtejszy ekosystem przed

zagrożeniami takimi jak bardzo niebezpieczny, a także finansowo absurdalny projekt Nordstream. Należy także wspomnieć o konieczności dywersyfikacji energetycznej”.

Mirosław Piotrowski (ECR, Polska) przypomniał, że „niemiecki Trybunał Konstytucyjny orzekł niedawno, że traktat lizboński może być przyjęty tylko pod warunkiem zabezpieczenia nadrzędności decyzji Bundestagu i Bundesratu kwestionując jednocześnie ideę federalizmu europejskiego. Traktat lizboński okazuje się więc być prawnym potworkiem, co dostrzegli nie tylko Niemcy, ale także w referendum Irlandczycy oraz prezydenci Czech i Polski. W tym kontekście Prezydencja Szwedzka powinna zainicjować ogólnoeuropejską debatę na temat roli parlamentów krajowych wszystkich 27 państw członkowskich oraz powinna wypracować nowy model współpracy suwerennych europejskich narodów”.

Jacek Protasiewicz (EPP, Polska) podziękował, że w swoich priorytetach premier Reinfeldt wskazał również rozwijanie współpracy z sąsiadami na wschodzie oraz za zaangażowanie Szwecji w rozwój partnerstwa wschodniego. „W ciągu najbliższego półrocza będziemy musieli się jako Unia i Szwecja jako Prezydencja zmierzyć z problemami nieszanowania praw człowieka na Białorusi. Od pół roku 3 działacze gospodarczych panowie Awtuchowicz, Leonow oraz Osipienko spędzają czas w areszcie i nie mogą doczekać się sprawiedliwego wyroku. Z 12 aktywistów młodzieżowych, którzy brali udział w demonstracji w styczniu 2008 roku, 11 zostało skazanych na ograniczenie wolności, a jeden kilka dni temu na rok więzienia”.

11. INSTYTUCJE - Parlament Europejski uczcił minutą ciszy pamięć rosyjskiej działaczki na rzecz praw człowieka Natalii Estemirowej

Rozpoczynając czwartkowe posiedzenie Parlamentu Europejskiego wiceprzewodniczący prowadzący obrady odczytał oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Jerzego Buzka, w którym wezwał on władze rosyjskie do rozpoczęcia śledztwa w sprawie morderstwa działaczki praw człowieka Natalii Estemirowej. Posłowie uczcili minutą ciszy pamięć rosyjskiej działaczki na rzecz praw człowieka.

Przewodniczący Parlamentu Europejskiego, **Jerzy Buzek**, po otrzymaniu informacji o tragicznej śmierci Natalii Estemirowej wystosował następujące oświadczenie:

„Z wielką przykrością dowiedziałem się o tragicznej śmierci Natalii Estemirowej, która została porwana w dniu dzisiejszym w Groznm. W imieniu Parlamentu Europejskiego chciałbym przekazać rodzinie i przyjaciołom zmarłej najszczerze wyrazy współczucia oraz kondolencje. Natalia Estemirowa działała na rzecz obrony praw człowieka oraz była ważnym współpracownikiem organizacji *Memorial*, gdzie zajmowała się Czeczenią. W 2005 roku za swoją działalność została nagrodzona przez chadecką frakcję w Parlamencie Europejskim medalem Roberta Schumana

W Parlamencie Europejskim bardzo ceniliśmy jej pracę w zakresie ochrony praw człowieka, promowania odpowiedzialności oraz szerzenia zasad państwa prawa. Wzywamy władze rosyjskie do tego, aby rozpoczęły zakrojone na szeroką skalę dochodzenie w sprawie jej śmierci i podjęły działania zmierzające do ujawnienia i doprowadzenia sprawców przed oblicze sądu.

Jedną z najważniejszych misji Parlamentu Europejskiego jest promowanie zasad demokracji, państwa prawa oraz ochrony praw człowieka. Dlatego jest naszym obowiązkiem okazanie wsparcia i solidarności z tymi wszystkimi, którzy walczą o te właśnie wartości. Tak jak to robiła Natalia Estemirowa”.

12. INSTYTUCJE - Posłowie przeciw przemocy

Krwawe zamieszki w Iranie po wyborach prezydenckich, starcia na tle etnicznym w Chinach i wojskowy zamach stanu w Hondurasie znalazły się w centrum debaty o wydarzeniach bieżących. W swoich wystąpieniach posłowie potępiłi przemoc i wezwali do poszanowania praw człowieka.

• Iran

Richard Howitt (S-D, Wielka Brytania) powiedział, że cokolwiek ludzie myślą o wyniku wyborów w Iranie, nie ma wątpliwości, że mamy setki rannych, dziesiątki zabitych w protestach, a tysiące ludzi zostało zatrzymanych jako więźniowie polityczni.

Annemie Neyts-Uyttenbroeck (ALDE, Belgia) podkreśliła, że wszyscy ludzie na świecie w tym obywatele Iranu muszą mieć prawo wyboru własnych przywódców i zastępowania ich, gdy nie są już odpowiedni na swoich stanowiskach.

Daniel Cohn-Bendit (Zieloni, Francja) zwrócił się do Rady UE, by przeanalizowała współudział niektórych firm z obszaru UE w represjach, ponieważ dostarczają one technologii, które mogłyby być wykorzystywane przeciwko protestującym przez irański reżim.

Fiorello Provera (EFD, Włochy) ostrzegał przed irańskim programem nuklearnym, który może być użyty do szantażowania poszczególnych krajów i całej wspólnoty międzynarodowej.

• Chiny

Na początku lipca w północno-zachodnich Chinach wybuchły krwawe zamieszki na tle etnicznym pomiędzy ujgurską mniejszością (w większości muzułmańską, a ludnością Han (tworzącą największą grupę etniczną w Chinach). Brutalna interwencja chińskich władz doprowadziła do masakry największej od czasu rzezi na placu Tiananmen w 1989 roku.

Elmar Brok (EPP, Niemcy) powiedział, że jeśli nie udaje się osiągnąć porozumienia z działaczami umiarkowanymi, w ich miejsce przychodzi coraz więcej młodych radykałów, którzy nie chcą już dłużej czekać.

Adrian Severin (S-D, Rumunia) zauważył, że prawa mniejszości nie mogą usprawiedliwiać separatystycznej polityki.

Charles Tannock (EFD, Wielka Brytania) powiedział, że nie powinniśmy wspierać w żaden sposób secesji prowincji Xinjiang.

- **Honduras**

Honduras pogrążył się w kryzysie, po tym jak grupa wojskowych wydalila prezydenta Zelaya do Kostaryki po podjętej przez niego próbie zorganizowania referendum w sprawie zmiany konstytucji. Prasa ochrzciła te wydarzenia mianem pierwszego puczu w Ameryce Środkowej w XXI wieku.

Mówcy w debacie wezwali do przywrócenia prezydenta i poparli wysiłki mediacyjne Organizacji Państw Amerykańskich i prezydenta Kostaryki Óscara Ariasa (laureata pokojowej Nagrody Nobla).

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL, Francja) powiedział, że nasze pacyfistyczne zasady nie powinny oznaczać, że odwracamy oczy od zamachu stanu.

José Ignacio Salafranca (EPP, Hiszpania) nalegał, by UE wysłała unijną misję obserwacyjną na wybory w Hondurasie.

**Opracowała:
dr Magdalen Skulimowska¹**

---

¹ Na podstawie informacji prasowych PE, Konferencji Przewodniczących oraz debat podczas sesji PE w Strasburgu.